

imel namena, to dedščino upnikom očetovim odtegniti, marveč ravno nasprotni namen, te dolgove poravnati.

Sodišče je moralo torej tudi Janeza K. od obtožbe v smislu §-a 259. št. 3 kaz. pr. r. ter po §-u 390. kaz. pr. r. od povrnitve dotičnih kaz. stroškov oprostiti.

Iz upravne prakse.

O skladni dolžnosti podobčin v cestne namene po cestnem zakonu kranjskem.

C. kr. upravno sodišče je o pritožbi Franca Zakrajšek in sodrugov od Sv. Duha proti odločbi deželnega odbora v Ljubljani z dne 12. januarja 1896, št. 286, radi cestnega sklada, po dne 19. oktobra 1897 dognani javni ustni razpravi razsodilo (št. 5340 ex 1897).

Izpodbijana odločba se razveljavlja, kot v zakonu neutemeljena.

Razlogi:

Deželni odbor vojvodine kranjske je dne 12. junija 1896 pod št. 286 sklenil sledeče:

Deželni odbor sklene na podlagi §-a 91. obč. reda glede vzdrževanja občinske ceste, ki drži od okrajne ceste čez Lahovo v Št. Vid, in glede posipanja te ceste na stroške zamudljivcev nastopno:

- a) Stroške posipanja po podjetniku julija meseca 1895. leta, ki znašajo 14 gld. 95 kr., morajo plačati spodaj imenovani posestniki v 14. dneh po prejemu tega rešila v roke župana proti eksekuciji.
- b) Sklep občinskega odbora z dne 9. novembra 1895 in na podlagi tega sestavljeni razdelilni izkaz se potrdi, zato se
- c) pritožba Josipa Adamiča in sodrugov z dne 30. marcija 1895 in pritožba članov podobčine Sv. Duha z dne 21. novembra 1895 proti omenjenemu sklepu občinskega odbora kot neutemeljena zavrne.

Protí tej odločbi vložili so Franc Zakrajšek, Anton Intihar in drugi stanovniki k občini Bloke spadajoče podobčine Sv. Duh pritožbo na upravno sodišče.

V tej pritožbi se najprvo v formalnem pogledu poudarja, da je izpodbijano rešilo pomanjkljivo sestavljeno tako, da ni moči niti iz njegovega tenorja niti iz utemeljevanja posneti bistva izrečene odločbe ali stvarnega položaja.

Toda to očitaje pomot je popolnem neutemeljeno in kaže to že vsebina odločbe same.

V stvarnem pogledu pa poudarjajo pritožniki v prvi vrsti to, da za vzdrževanje ceste, o kateri je govor, ni na njih strani nikake posebne pravne obveze, da sploh ni posebne skladne dolžnosti, nego da v tem pogledu odločujejo splošni predpisi obč. reda in cestnega zakona, da je torej za vzdrževanje te ceste istotako poskrbeti, kakor za druge občinske potrebe, koje plačati po zakonu ni samo dolžnost posameznih podobčin ali njihovih stanovnikov, nego cele občine.

Najprvo se poudarja kot dognano in od nobene strani oporekano, da je sporna cesta v istini občinska cesta po smislu §-a 4. zakona z dne 28. julija 1889, dež. zak. za Kranjsko št. 17.

Zato velja glede vzdrževanja te ceste v prvi vrsti pravilo §-a 18. tega zakona, po katerem je vsaka selska občina obvezana, skrbeti za redno napravo in vzdržanje občinskih cest, občinskih potov, mostov in brvi v svojem območji, in § 16. *ibid.* napotuje glede zbiranja prispevkov v denarji in dela za cestne namene v posameznih občinah, to je selskih občinah na občinski red.

Na podlagi §-a 80. obč. reda za Kranjsko sme občinski odbor za občinske namene zahtevati dajatev v naturi in določiti razdelilno, eventuelno tudi relucijsko merilo. Občinski odbor bi smel torej izpolnjujoč dolžnost selske občine, da namreč po §-u 18. cestnega zakona skrbi za vzdrževanje občinskih cest in potov — s sklepom (podvrženim pritožbi na deželni odbor) določiti, da morajo člani selske občine posipanje občinskih cest in potov oskrbeti po merilu, katero bi bilo določiti. Takšna, celo občino obsegajoča uravnava cestnih stvari bila bi po navedenih zakonitih določbah gotovo dopustna. Toda ni videti, da bi v občini Bloke obstojala takšna naprava, in po tem takem se sklep občinskega odbora z dné 21. novembra 1895 in pritrjujoča mu odločba deželnega odbora ne opirata na

to pravno podlago, nego očitvidno na domnevo, da velja poseben sklad za tisti del zadevne občinske ceste, kateri drži preko podobčine Sv. Duh.

Nasprotno pa je na kakšen posebni sklad v smislu drugega odstavka navedenega §-a 18. moči misliti le tedaj, če dolžnost skladateljev ne izvira že iz določil zakona, nego se opira na kak pravni, od tega neodvisni naslov. Toda niti občina Bloke, niti deželni odbor ne trdi, da obstoja kak tak pravni naslov, kateri se tudi ne da posneti iz predležečih aktov.

Na to stran se v poročilih omenjene občine na deželni odbor samo poudarja, da so stanovniki podobčine Sv. Duh — ki je bila poprej samostojna občina — prejšnje čase zmirom posipali omenjeno cesto in po zimi čistili jo snega, da se je to tudi pozneje godilo ter da se je leta 1895. cesta po metrih razdelila.

Temu nasproti je najprvo pripomniti, da se na omenjeni pravni položaj iz časa, ko je bila sedanja podobčina Sv. Duh še samostojna občina, ni moči ozirati, ker je tedaj ta občina morala vzdržavati vse v njenem območji ležeče ceste, ta dolžnost pa je mogla le tako dolgo veljati, dokler je občina sama obstojala.

Tudi iz drugih navedenih dejstev ne izhaja nikak pravni naslov, ki bi utemeljil navajano dolžnost omenjene podobčine ali njenih stanovnikov.

Tak posebni pravni naslov, ki bi občino Bloke v tem oziru razbremenjal; bi mogel ustanoviti le kakov s podobčino ali njenimi stanovniki sklenjen dogovor ali pa proti njim izdana pravomočna odločba.

Da pa je kje kak takšen pravotvoren čin, tega ne trdi nihče, in tudi ni razvidno iz spisov. Niti kak sklep občinskega odbora v tem oziru se ni mogel dokazati.

Prostovoljni prispevki podobčine Sv. Duh, oziroma njenih stanovnikov k vzdrževanju ceste pa nikakor ne morejo ustanoviti pravnega, v to vežočega naslova.

Reči je torej, da v le-tem slučaju o posebni skladni dolžnosti po smislu 2. odst. §-a 18. cestnega zakona ne more biti govora, nego da je omenjeno občinsko cesto podrediti pod pravilo v 1. odst. tega paragrafa, po katerem (v zvezi s §-om 16. leg. cit.) se je pri znašanji stroškov ravnati po določilih občinskega reda.

Trditev deželnega odbora v njegovem protispisu, da je pod v §-u 18. leg. cit. omenjenimi »selskimi občinami« razumeti tudi podobčine, se z občinskim redom za vojvodino kranjsko — deželni zakon z dne 17. februarja 1866, dež. zak. št. 2 — nikakor ne da spraviti v soglasje. Kjerkoli je v tem zakonu govor o podobčinah, povsodi se razpravlja le o njim pristoječi samostojni upravi imovine, takó v §-ih 52., 63., 71., 82. in 86. in v dodatku 2. k občinskemu redu. Nikjer pa se podobčinam ne podeljuje kak vpliv na stvari, občini pristoječe, a jim tudi ne nalaga kaka udeležba pri dajatvah, občino zadevajočih.

Če bi bil pa tudi omenjeni nazor deželnega odbora pravilen in zakonit, tedaj bi bili morali v le-tem slučaju k zastopanju podobčine poklicani — v 2. dodatku k občinskemu redu označeni — organi ukreniti, kar treba glede dolžnosti za vzdrževanje omenjene ceste, ne pa, kakor se je tu dejansko zgodilo, k zastopanju občine poklicani organi. Tudi s tega stališča torej bi ne bila ta odločba deželnega odbora po zakonu.

Po vsem tem je treba izpodbijano odločbo po §-u 7. zakona z dne 22. oktobra 1875, drž. zak. št. 36 ex 1876, ker v zakonu ni utemeljena, razveljaviti, in ni potreba, da bi se še pretehtale ostale, zgoraj še neomenjene točke pritožbe.

XI. redna glavna skupščina društva „Pravnika“.

Na letošnjo redno glavno skupščino dne 14. februarja zvečer v »Narodnem domu« prišlo je razmerno mnogo društvenikov, mej njimi več deželnih poslancev. Vršila se je po naslednjem, poprej v smislu društvenih pravil po časopisih objavljenem dnevnem redu: 1. nagovor predsednika; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. poročilo računskih preglednikov; 5. volitve in sicer: a) predsednika, b) 10 društvenikov in c) računskih preglednikov; 6. posamezni nasveti.

1. Zbrane je pozdravil društveni načelnik g. dr. Ferjančič, češ, da ima radostno nalogo v tem oziru, da pa ga mora žalostiti pogled v preteklo društveno leto, ki kaže, da društvo s svojim